

Katinka Polderman:

‘ALS IK ZIN HAD IN EEN SIGARET, DACHT IK AAN EEN ROKENDE BABY’

In haar cabaretprogramma's zong Katinka Polderman (35) de vreselijkste dingen over baby's, maar van haar eigen Bram (9 maanden) kan ze geen genoeg krijgen. Voor hem liet ze zelfs resoluut drank en sigaretten staan. 'Het is een soort win-winsituatie.'

▼ INTERVIEW FLEUR BAXMEIER FOTO'S RACHEL SCHRAVEN

“Kijk, hier zit ie in zijn favoriete speelgoed,” zegt Katinka trots terwijl ze op haar telefoon een foto laat zien van haar breed lachende zoon in een babybouncer-met-pluchen-leeuwenkop. Tijdens het interview heeft ze Bram achtergelaten onder de hoede van z'n vader Peter, maar verder is ze sinds zijn geboorte vrijwel niet van zijn zijde geweken. “Mensen zeggen vaak tegen me: ‘Je moet hem een paar dagen per week naar een kinderdagverblijf brengen, dan kom je aan jezelf toe. De maatschappij is zo ingericht dat je je baby snel wegbrengt, maar ik heb daar helemaal geen zin in. Er hangt iets tuttigs omheen, bij je baby willen blijven, maar ik vind het superleuk.”

Wie haar hoort praten, kan zich bijna niet voorstellen dat dit dezelfde Katinka is als de cabaretière die in haar programma's het ene na het andere antikinderliedje uit haar mouw schudde: Het zijn kleine profiteurtjes / Het schijft, het pist, het spuugt, het krijst, het braakt / Nooit laat ik me in met dat soort types. Maar ze is het toch echt. “Ik zong dat soort liedjes niet omdat ik wilde shockeren,” grinnikt ze. “Het kwam voort uit het feit dat kinderen vooral opvallen als ze vervelend zijn. Ik wilde een beetje de draak steken met de blinde liefde die vaders en moeders hebben voor hun kind. Die ik nu zelf ook heb, haha.”

Je zong onder meer over het nut van baby's, dat je ze voor alles kunt gebruiken: als »

FAVORIETEN

KLEDING "Zeeman en H&M.

Enorm fout, maar hij groeit
overal zo snel uit."

SPEELGOED "Zijn babybouncer!"

ACTIVITEIT "Alles waar mensen
zijn. Bram is het tegenovergestelde
van hypersensitief; het kan hem
niet druk genoeg zijn."

ETEN "Peer."

BEELDSCHERM "Ik zet 'm nog niet
achter de iPad, maar als er sport
op tv is, vergeet hij al zijn speel-
goed en kijkt gebiologeerd naar
het scherm. Ongeveer wat Peter
ook altijd doet, haha."

« **bijzettafeltje, als schoorsteenveger. Hoe kijk je nu terug op zo'n lied?**

"Ik zou het zo weer zingen. Juist omdat ik nu zelf moeder ben. Liedjes over baby's en kinderen zijn daardoor alleen maar relevanter geworden. Ik kan er een verhaal omheen vertellen en meer relativëren: maar ik vind baby's toch wel lief."

In een interview zei je ooit: ik heb een hekel aan baby's en kleine kinderen. Wanneer kwam het omslagmoment?

Lachend: "Jeugdige onbezonnenheid, die opmerking. Er was niet echt een omslagmoment. Je hebt vrouwen die zeggen: 'Ik móét een kind.' Ze voelen een sterke drang om moeder te worden. Ik dacht meer: het lijkt me ooit leuk, een kindje. Het hoort er toch bij en het leek me iets wat mijn leven zou verrijken. En dan ben je ineens 34 en moet het toch een keer gaan gebeuren."

Peter en jij kenden elkaar een week toen jullie gingen samenwonen. Waren jullie er net zo snel over uit dat jullie een kind wilden?

"Omdat je mensen vaak hoort zeggen dat ze al anderhalf jaar aan het proberen zijn, dachten we op een gegeven moment: we gaan ervoor. Meer een beetje hobbymatig, met in ons achterhoofd de gedachte dat we uiteindelijk bij een arts terecht zouden komen die zou zeggen: 'Je moet meer vitamine D slikken en gezonder leven.' We hadden niet gedacht dat het zo snel raak zou zijn."

Op social media noemde je jezelf 'koningin van de anti-timing'. Waarom?

"In de ideale situatie ontdek je dat je zwanger bent als je nog niet geboekt bent. Toen ik erachter kwam, waren de kaarten voor mijn nieuwe programma 'Polderman tiert welig' allang verkocht. Ik moest zestig voorstellingen afzeggen en stond op de voorkant van allerlei brochures. De mensen in het theater hebben dus het hele seizoen tegen mijn kop aan moeten kijken, terwijl ik geen voorstellingen gaf. Dat vond ik vervelend. Maar ik had een goede reden."

Hoe voelde je je tijdens je zwangerschap?

"Ik wist net drie dagen dat ik zwanger was toen ik met mijn tante op vakantie ging naar Turkije. Dat was best lullig tegenover Peter. Je doet zo'n

'Er hangt iets tuttigs omheen, bij je baby willen blijven, maar ik vind het superleuk'

zwangerschapstest, staat samen voor iets groots en daarna was het van: doe, ik ga tien dagen weg. Tijdens die vakantie was ik veel misselijk, maar ik ontdekte al snel dat ik op zo'n moment gewoon iets moest eten. Ik ben geen zoetekauw, maar ineens had ik veel zin in taartjes."

Vond je het lastig om je biertjes en sigaretten te laten staan?

"In de eerste maand van de zwangerschap dronk en rookte ik nog behoorlijk. Als dat echt schadelijk is, zegt het vruchtje: toedeleedokie, ik ga hier niet wonen met al die zoi. Bram lijkt blijkbaar op zijn moeder, want hij dacht: het bevalt me hier, haha. Toen de uitslag van de test positief was, ben ik resoluut gestopt met zowel drank als sigaretten. Dat was moeilijk, maar je weet waarvoor je het doet. Als ik toch zin had in een sigaret, dacht ik aan een rokend baby'tje. Ik rook nog steeds niet en ik drink maar af en toe alcohol. Ook omdat het kolven zo verrot gaat. Het is het me niet waard om moeilijk te doen met kolven voor een avondje losgaan in de kroeg. Het is een soort win-winsituatie."

Vind je borstvoeding geven belangrijk?

"Ja, het gaat om de gezondheid van je kind. Bovendien heb ik het altijd bij me en bevat het alles wat hij nodig heeft. Waarom zou ik dan naar een winkel gaan voor dure poedertjes die ik moet aanlengen en voorverwarmen? De eerste drie à vier maanden ging het voeden moeizaam, maar inmiddels gaat het goed. Ik kan me voorstellen dat het mentaal moeilijk zal zijn om afstand te nemen. Als je ermee stopt, is dat echt een mijlpaal: nu is het geen baby meer."

Heb je je ingelezen over borstvoeding, kolven en alles wat er nog meer bij de komst van een baby komt kijken?

"Ja, maar ik heb me er niet al te veel van aangetrokken. Je kunt alles lezen wat los- en vastzit, geboortepannen maken met geurkaarsen en muziek, maar uiteindelijk loopt een bevalling bij iedereen anders. Het enige wat Peter en ik ter voorbereiding hebben gedaan, is een individuele cursus bij een ex-verloskundige. Zij legde praktisch uit wat er biologisch gebeurt tijdens een bevalling, wat een wee is, hoe dat werkt in je lijf, wat het meeste pijn doet, hoe je die pijn wegpuft, wat Peter zou kunnen doen en vooral wat niet."

Waren de tips in de praktijk van enig nut?

"Dat weet ik niet, ik heb van de hele bevalling niks meegekregen. Ik moest nog vier dagen tot de uitgerekende datum toen Peter en ik ineens geen leven meer voelden in mijn buik. We gingen voor de zekerheid naar het ziekenhuis, waar we rond twaalf uur 's middags binnenkwamen. »

‘Ik wil een gezinsleven, niet drie individuen die toevallig in hetzelfde huis wonen’

« De arts luisterde naar het hartje en zei: ‘Dit gaat u niet leuk vinden, maar u moet een keizersnee.’ Ik dacht: goed, dan gaan we dat plannen voor volgende week. Maar ik moest meteen onder het mes. De hartslag van Bram was absurd regelmatig, wat betekende dat hij het erg benauwd had. Hij was zichzelf als het ware aan het uitschakelen, dus haast was geboden: narcose en rats, d’ruit. Ik raakte in een soort shock, kon alleen maar bibberen. Ik was in mijn hele leven nog nooit geopereerd, ik had nog nooit in een ziekenhuis gelegen, ik was nog nooit onder narcose gegaan. Toen ik om kwart voor twee wakker werd in een soort kelder, had ik geen idee wat er was gebeurd. Ik wist rationeel dat ik een kind had gekregen, maar niet hoe het daarmee ging en waar het was.”

Hoe verliep de kennis-making met je zoon?

“Het was meteen vertrouwd. Hij werd op me gelegd en op het moment dat hij mijn stem hoorde, probeerde hij om zich heen te kijken waar dat geluid vandaan kwam. Natuurlijk kon hij nog niets zien, maar ik weet zeker dat hij me herkende. Hij ging direct bij me drinken. Dat

vind ik zo knap, dat die instincten meteen werken. Bram en ik moesten nog tien dagen in het ziekenhuis blijven om te kijken of hij er niks aan had overgehouden. Hij lag op de baby-intensive care. Niet omdat hij het moeilijk had, maar omdat dat de plek is waar baby’s ter observatie liggen. Ik was nog helemaal vaag van de pijnstillers, de naweeën van de narcose en de stress om de gezondheid van Bram. Als ik er nu aan terugdenk, was het best een heftige tijd. Maar zo voelde het op dat moment niet. Peter sliep bij ons in het ziekenhuis en we waren labiel en raar, maar ondanks alles ook best vrolijk.”

Wat viel je eenmaal thuis mee aan het moederschap? En wat viel tegen?

“Ik dacht dat ik poepluiers goor zou vinden. Dat viel mee. Het zijn eerst veel kleine beetjes, dan gaat er fruit in en begint het pas te stinken. Er zit een goede opbouw in. Het valt me ook mee hoe makkelijk ik de hele dag voor Bram zorg zonder dat ik denk: nu is het tijd voor mij. Ik kan mezelf makkelijk op de tweede plek zetten en denk vooral vanuit Bram: wat is goed voor hem? Wat heeft hij nodig?”

Vier maanden na zijn geboorte twitterde je: ‘Het moederschap komt tot nu toe vooral neer op veel candycrushen met op schoot een slapende baby.’ Is het zo’n eitje?

“Nou nee. Bram was tot twee weken geleden elke dag van half tien ’s ochtends tot elf uur ’s avonds wakker. Hij was wel moe, maar kon niet slapen. Dan zit je dus met een jengelend kind dat steeds vervelender wordt. De enige manier

om ’m toch in slaap te krijgen, was door hem op schoot te leggen. Een soort hondje, haha.”

Herken je dingen van Peter of jou in hem?

“Dat alsmaar door willen gaan, volhouden tot dat je instort, dat heb ik ook. Peter is nogal een sportman en dat zie ik ook terug in Bram. Hij houdt erg van lichamelijke uitdagingen: zichzelf optrekken, proberen te staan. Het is een gespierde baby, hij heeft weinig vet en houdt van veel te wilde dingen. Het allerleukste wat je met ’m kunt doen, is hem keihard rondzwaaien. Dan moet ie toch lachen!”

Je bent opgegroeid in een Zeeuws dorp waar je moeder na schooltijd klaar zat met koekjes en thee. Wil jij Bram ook zo’n jeugd geven?

“Ik vind het fijn als Bram weet: ik heb een thuis waar mijn vader en moeder meestal zijn. Niet dat hij vijf dagen naar het kinderdagverblijf moet, de zesde dag bij opa en oma wordt gestald en er op zondag eens een keer gezamenlijk wordt gegeten. Ik vind het belangrijk dat er een gezinsleven is, niet dat je drie individuen bent die toevallig in hetzelfde huis wonen. Ik ken stelletjes waarvan de een met de kinderen thuisblijft, terwijl de ander in z’n eentje op vakantie gaat of andersom. Misschien ben ik traditioneel, maar ik vind dat niks. Ik wil zoveel mogelijk samenzijn als gezin.”

Denk je dat het lastig wordt om dat te combineren met je werk?

“Ik denk juist dat het makkelijk is. Veel mensen zijn vijf dagen per week van negen tot vijf op hun werk. Ik werk ’s avonds en ik heb ervoor gekozen om maximaal drie optredens per week te doen. Peter werkt in de bouw als timmerman en is meestal rond vier uur ’s middags thuis, dus dan kan ik naar het theater of er past iemand een uurtje op. Omdat ik nog borstvoeding geef, zijn Peter en Bram tot nu toe steeds meegegaan naar optredens. Dat vindt Bram geweldig: naar mensen kijken, mensen voelen.”

Hebben jullie het al over een tweede kind?

“Het is gek, maar ik dacht in het ziekenhuis al: het zou leuk zijn voor Bram, een broertje. Uiteindelijk zou ik wel vijf kinderen willen, maar voorlopig krijgt Bram de volledige aandacht.” •

KATINKA IN 'T KORT

GEBOREN 1 mei 1981 in het Zeeuwse 's-Heer Abtskerke.

RELATIE Woont samen met Peter in Den Bosch. Hun zoon Bram is geboren op 23 januari 2016.

OPLEIDING Cabaretacademie in Rotterdam, Koningstheateracademie in Den Bosch.

CARRIÈRE Katinka won in 2005 de jury- én de publieksprijs van het Leids Cabaret Festival. Sindsdien was ze in de Nederlandse theaters te zien met succesvolle programma's: 'Polderman', 'Polderman kachelt door', 'Polderman tuigt af' en 'Polderman baart zorgen'. Vanaf deze maand toert ze door het land met haar nieuwe programma 'Polderman tiert welig'. Kijk op poldermanie.nl voor meer info.

